

χνης, τελέσαντος τούς έρωτας αυτού μετά πολυμέρου πτώματος γραίας, όπερ είχεν εκθάψει με την διαφοράν ότι ό παρών κατηγορούμενος, φρονιμώτερος βέβαια, ώνειροπόλει ζωντανά γηράματα.

Ίδού περίπου τί κατέθεσεν ή γρηά :

— Ήτο νύχτα, άγρία, τρικυμία, κακό άναψα τό καντύλι μου, έπεσα νά κοιμηθώ: έξαφνα άκούω, και ήθελαν ν' άνοιξουν τήν πόρτα μου με μαχαίρι: σηκώνουμαι — ποός είνε ; — Είμαι έχτρός σου. Άνοίγει ή πόρτα: μπαίνει μ' ένα μαχαίρι: τό χέρι ό κατηγορούμενος: τόν έγνωρίσα: τραβά 'ς τό καντύλι και τό σβύνει με τά χέρια του. Χυμώ έγώ και. . . του πέρω τό μαχαίρι από τά χέρια! και του κόβω και τό χέρι! εκείνος βλαστημάει: . . . τό σταυρό σου! Φεύγω, και τόν άφίνω μέσα: ζητώ βοήθεια από ένα γειτόνά μου: έρχεται με τήν γυναίκα του: βρίσκουμαι τό μαχαίρι του μόνο και τό πέρονουε, και με πέρονουε νά κοιμηθώ 'ς τό σπήτι τους. Κλειούμαι τό σπήτι. Τό πρωί τό βρίσκουμαι πάλι άνοιχτό, και από τό σεντούκι μου έλλειπαν ώς 1800 δραχμαίς.

Ερώτησις: Και τί ήθελε νά σου κάμη, φρονεις; ήρθε νά σε κλέψη;

Απάντησις: Όχι τήν πρώτη φορά ήρθε . . . νά με προβάλη!

Ήλαρότης εις τό άκροατήριον.

Ερ. Έσένα;

Απ. Έμένα. Με είχε πιάσει από τό λαιμό.

Ερ. Δέ σου έβαλε άλλο πουθενά τό χέρι του;

Απ. Πουθενά . . .

Σημειωτέον ότι όλα αυτά τά μαχαίρια τά όποια άρπάζει ή γραία, τά σβυνόμενα καντύλια, τά λαιμοπιασίματα, είνε τό τρίτον στοιχείον τής ρωμαντικότητας: τό κατακόρυφον μάλιστα: άνοιξατε τό δεύτερον άσμα τής Κυρά Φρο-

σύνης του Βαλαωρίτου, και θα νομίσετε ότι αναγινώσκετε πρακτικά τής δίκης.

Τό βέβαιον είνε ότι δέν εξακριβούται ότι αυτός, είνε και ό εκτελέσας τήν κλοπήν.

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ

ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Έν Λονδίνω κατά τας άρχάς του παρελθόντος μηνός έδοθη μεγαλοπρεπές γεύμα προς τιμήν του άφιχθέντος Προέδρου τής κολοσσιαίας Τηλεγραφικής Έταιρίας **Western Union** δόκτωρος **Nervin Green** παρ' άπκσών των τηλεγραφικών εταιριών τής Άγγλίας: προεδρεύον του συμποσίου τούτου ήτο ό κ. **Pender** μέλος τής Άγγλικής Βουλής, και πρόεδρος τής παρ' ήμιν Άνατολ. Τηλεγρ. Έταιρίας.

Έκ τής προπόσεως, ήν ό κ. **Pender** προέτεινεν ύπερ του φιλοξενουμένου Προέδρου, άποσπώμεν όλίγα τινά, όπως γνωρίσωμεν τοίς αναγνώσταις ήμών και τή ήμετέρα Τηλεγραφική ύπηρεσία τήν έκτασιν τής κολοσσιαίας αυτής εταιρίας, τας έργασίας αυτής, και τήν άρμονίαν περι τήν διοίκησιν και τήν διεξαγωγήν τής τηλεγραφικής αυτής ύπηρεσίας. «Δυσκολεύουμαι» είπεν ό κ. **Pender**, ανά εύρω τήν κατάλληλον λέξιν, όπως εκφράσω τήν πανταχοϋ παρούσαν έπίβλησιν του έντίμου δόκτωρος, όπερ υπερηφανευόμεθα, έχοντες σήμεραν έν τῷ μέσῳ ήμών, επί τής άπεράντου επιχειρήσεως, ής προϊσταται. «Όπως δικαιολογήσω δέ τας εκφράσεις μου ταύτας, τό καλλίτερον, νομίζω, μέσον είνε, νά δώσω ήμιν όλίγας στατιστικάς πληροφορίας του μεγαλείου τής Έταιρίας ταύτης. Τά κεφάλαια αυτής ανεβαίνουε εις 80 εκατομμύρια τελληρα, έχει 13,000 σταθμούς διεσπαρμέ-

του προς τά όπίσω: πρέπει νά παύση πᾶσα άβεβαιότητα νά γνωρίζω πού νά σταθώ.

Άμέσως δέ ή φυσιογνωμία του μετέβαλεν έκφρασιν. Έσωπτήριση και έφάνη νύχαριστημένος.

Τά χαρακτηριστικά του, πρό όλίγου ήλλαιωμένα, δέν ένέφαινον νυν τήν ταραχήν τής ψυχής του: αι κόραι των όφθαλμών του δέν άντηνάκλων πλέον τας είδεχθείς σκέψεις του: έν έαυτῷ ιδίως τά πάθη δεδεδεσμευμένα ύπό τής θελήσεώς του ήσαν εξεγηγημενά.

Θέλων ίνα ή μαρκησία μη πληροφορηθῆ άκόμη περι του ναυαγίου του «Άτρομήτου», ουχι βεβαίως εξ οικτου προς τήν δυστυχῆ, άλλ' εξ ύπολογισμού, εξηφάνισε ταχέως τας έφημερίδας και ρίψας νέον βλέμμα επί του κατόπτρου, άφοϋ ανέλαβε τό σύνθηες ύφος του, μετέβη πλησίον τής νύμφης του.

ΚΗ'

Ο ΝΑΥΤΗΣ ΤΟΥ ΑΤΡΟΜΗΤΟΥ

Η Λουκία ώχροτάτη, καθημένη επί του ανακλίντρου της, εις τήν συνήθη της στάσιν, έν χαννότητι, έν ακινησία, μετά χειρών συννηωμένων επί των γονάτων, μετά βλέμματος άπλανούς, βεθυθισμένου εις τό ζοφερόν, είχε τήν σκέψιν αυτής αφιερωμένην εις τό άόριστον.

Επί τῷ θυρώδῳ τής άνοιχθείσης θύρας έφρικίασεν, οίον άποσπασθεΐσα από όνειρου και βραδέως έστράφη.

— Καλημέρα, άδελφή μου, είπε διά τής θωπευτικῆς φωνῆς του ό βαρόνος.

Αϋτη άπήντησε δι' έλαφρῆς τής κεφαλῆς κινήσεως. Έπειτα οι όφθαλμοί της, ους αϊφνηδία λάμπεις διήγασσε, προσηλώθησαν άγωνιωδῶς έρωτώντες εις τοίς του άνδραδέλου της.

Ο βαρόνος εκίνησε θλιβερώς τήν κεφαλήν.

Η Λουκία άφηκε νά διαφύγη ύπόκωφος οίμωγή.

— Πάντοτε χωρίς είδήσεις! είπεν ό Λέων.

— Τίποτε, τίποτε, υπέλαβεν ό βαρόνος, ζητών νά φανῆ λίαν ιεθλιμμένος, δέν τολμῶ πλέον ν' άποπειραθῶ, ίνα σᾶς ένθαρρύνω. Οϋτ' εγώ δέν δύναμαι πλέον νά μένω ήπυχος, ήρχισαν νά με κυριεύουε κ' έμένα θλιβεράι ιδέαι.

Η Λουκία εξέβαλε νέαν οίμωγήν.

— Έν τούτοις άδελφή μου, πιστεύσατέ μοι, δέν παύω έλπίζων.

— Δέν έλπίζω εγώ πλέον, έψιθύρισε ή δυστυχῆς τεθλιμμένη.

— Ά! σᾶς παρακαλῶ, υπέλαβε ζωηρῶς ό Λέων, έλπίζετε άκόμη: μέχρι του τελευταίου λεπτοϋ όφείλομεν νά έλπίζωμεν κατά τήν σκληράν ήμών προσδοκίαν ή έλπις είνε τό μόνον καταφύγιον μας.

Η Λουκία εκίνησε τήν κεφαλήν μετ' άποθαρρύνσεως.

Έπεκράτησεν ίκανῶς μακρά σιωπή.

νους εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἀμερικῆς, ἔχει 20,000 ὑπαλλήλους, 150,000 στύλους καὶ ἐπὶ αὐτῶν 425,000 μιλίων σύρματα· δὲν ὑπάρχει μέρος καθ' ὅλην τὴν Ἀμερικὴν καὶ Καναδᾶ, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ Ἐταιρία αὕτη νὰ μὴ ἔχη τηλεγρ. Σταθμὸν, ἀκόμη καὶ εἰς τὰ μεθόρια τῶν ἀγρίων Ἰνδικῶν Χωρῶν, ὅπου ἐσχάτως περιηγούμην, ἀπήντων τὸ μικρὸν κυανὸν σῶμα τῆς Ἐταιρίας· ἐνθυμοῦμαι ὅτι τότε εἰς τὰ ἀπόκεντρα ἐκεῖνα μέρη ταξιδεύουν ἐπὶ κοινῆς ἀμάξης, λευκὴ τις μικρὰ σιμαῖα μ' ἐσταμάτισε, ὅπως μοὶ ἐπιδώσῃ τηλεγράφημα· μοὶ εἶχον πληροφόρησιν πρὶν ἀρχίσω τὸ ταξιδεῖόν μου ἐκ Νέας Ἰόρκης, ὅτι κατὰ τὴν πορείαν μου τὰ τηλεγραφήματά μου θὰ μοὶ ἐνεχειρίζοντο τὸ ταχύτερον, καὶ ἐθαύμασα διὰ τὴν ἀκριβείαν τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς τηλεγρ. ὑπηρεσίας τῆς Ἐταιρίας· τὸ τηλεγράφημα ἐκεῖνο μοὶ ἀνήγγελλεν κατὰ τὴν 11 ὥραν π. μ. τὴν νίκην τοῦ Στρατηγοῦ Οὐόσλεϊ εἰς Τελέλ-Κεμπιρ· ἀπάντησα ἐκεῖθεν συγχαίρων τὸν Στρατηγόν. Ὅταν συνητηθήμεν ἐσχάτως, ὁ στρατηγός μοὶ εἶπεν ὅτι ἔλαβε τὸ τηλεγράφημά μου ἐκεῖνο τὴν ἰδίαν ἡμέραν πρὸ τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου (χειροκροτήματα)». Παραλείπομεν τόσα ἄλλα, ὅσα ὁ ἀξιότιμος Πρόεδρος τῆς ἑταιρίας, ἐξέθεσε περὶ τῶν κερδῶν τῆς ἑταιρίας καὶ τῶν ἀρετῶν τοῦ Δόκτορος Προέδρου τῆς Ἀμερικανικῆς ἑταιρίας, διότι δὲν μᾶς ἐνδιαφέρουσι, θέλομεν μόνον νὰ προσθέσωμεν ὅποια ἄβυσσος μεταξὺ τῆς ἡμετέρας καὶ τῆς τηλεγρ. ὑπηρεσίας ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ.

Ἡμεῖς ἐδῶ μίαν ἐναέριον γραμμὴν ἔχομεν διὰ τὸ ἐξωτερικόν, ἣτις χαρακτηρίζεται ὡς ἡ διεθνὴς ἡμῶν γραμμὴ, καὶ ἐπὶ ὥρας ὀλοκλήρου διακόπτεται καὶ πολλάκις ἐπὶ ὀλόκληρον ἡμερονύκτιον, πλειστάκις τηλεγραφήματα στέλλονται δια τῶν ταχυδρομείων μεταξὺ Πατρῶν καὶ Ζακύνθου ἔλλειψι γραμμῆς μεταξὺ Πατρῶν καὶ Τρεπίτου!

Ἡ σημερινὴ κυβέρνησις ἀνέλαβε νὰ διορθώσῃ τὴν γραμ-

μὴν ταύτην καὶ ἔφερε Βέλγον ἐπιτηρητὴν τῆς κατασκευῆς, ἀλλὰ καθ' ἃ πληροφοροῦμεθα καὶ ἡ ἐργασία αὕτη δὲν γίνε-ται ἐντελῶς καὶ τὸν προσεχῆ χειμῶνα θὰ ἔχομεν ἀφεύκτως πλείστας διακοπὰς ἐνεκα τῶν ἐνώσεων, διότι ἡ γραμμὴ διέρχεται καὶ πάλιν διὰ τοῦ δάσους τῆς μεταξὺ Πατρῶν καὶ Τρεπίτου χώρας, καὶ ἀποροῦμεν πῶς ἡ ἐνδιαφερομένη ἑταιρία δὲν ἐποιήσατο τὰ δεύσας παραστάσεις περὶ τούτου.

Εἰς ἀπάντησιν τῆς εὐφραδοῦς προπόσεως τοῦ K. Pender ἐξενιζόμενος διευθυντὴς εἶπεν μεταξὺ τῶν ἄλλων: «Κατωρθώσαμεν νὰ δημοσιευθῶσιν εἰς Σαγγάη (Κίνας) αἱ κατὰ τὸ τέλος τοῦ χρηματιστηρίου τῆς Νέας Ἰόρκης τιμαὶ τῆς 3 ὥρας μ. μ. Ἰσχυρίζομεθα ὅτι ἐκτελοῦμεν τὴν τηλεγραφικὴν ὑπηρεσίαν ἐπίσης καλῶς ὡς εἰς πᾶν ἄλλο μέρος, ἀλλ' ὀφείλω νὰ δηλολογήσω ὅτι καὶ ὑμεῖς ἐκτελεῖτε αὐτὴν ἐπίσης καλῶς καὶ δὲν ἤθελον ἐπιχειρισθῆ νὰ σᾶς ὑπερβῶ.

Μεταξὺ Νέας Ἰόρκης καὶ Chicago 1050 μιλίων ἀπόστασιν, ἡ καθημερινὴ τηλεγραφικὴ ἀνταπόκρισις ἐκτελεῖται διὰ τοιαύτης ἐτοιμότητος, ὥστε ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἡ ἀπάντησις τοῦ τηλεγραφήματος ἀφικνεῖται πρὶν ὁ ἀποστολεὺς ἀπέλθῃ τοῦ Τηλεγραφείου!» Ἐν μέσαις Ἀθήναις δὲ τηλεγράφημα κατεπεῖγον, διὰ τὸ ὁποῖον ὁ ἀποστολεὺς ἐπλήρωσε τριπλάσιον τέλος, ἐτάλη μετὰ 2 1/2 ὥρας ἀπὸ τῆς λήψεως ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πάτρας, καὶ οἱ ὑπάλληλοι δὲν ἐτιμωρήθησαν. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἡ εἰς Ἀμερικὴν τοῦτο ἔρει ὅπως ἀποβληθῶσιν, ἢ τοῦλάχιστον τιμωρηθῶσιν αὐστηρότατα. Ὁ δόκτωρ προσέθηκεν ὅτι ὁ K. Pender ὑπέβαλλε τὴν ἰδέαν τοῦ νὰ συστηθῇ ἐσπερινὸν χρηματιστήριον ἐν Λονδίῳ ἐργαζόμενον τὴν αὐτὴν ὥραν καθ' ἣν ἐργάζεται καὶ τὸ χρηματιστήριον τῆς Νέας Ἰόρκης, ὅπως ἀποστέλλωνται καὶ λαμβάνωται τηλεγραφήματα ἀγοραπωλησιῶν χρεωγράφων ἐντὸς τῆς ὥρας τῶν διαπραγματεύσεων· ἡ γόνιμος ἰδέα αὕτη τοῦ K. Pender εἶπεν θέλει μεγάλως ἀ-

— Ἀδελφὴ μου, ὑπέλαβεν ὁ βαρόνος, ἔρχομαι νὰ σᾶς ζητήσω ἄδειαν ἀπουσίας τριῶν ἢ τεσσάρων ἡμερῶν.

Διὰ τοῦ βλέμματος ἡ νεᾶνις ἠρώτησεν αὐτόν.

— Καθ' ἐκάστην, γνωρίζετε, ἐξηκολούθησεν ὁ βαρόνος, μεταβαίνω εἰς Παρισίους ἵνα μάθω τι, ἀλλὰ ματαίως διέρχομαι τὸν καιρὸν μου εἰς τὰ γραφεῖα τῶν ἀσφαλιστικῶν ἐταιριῶν· μᾶτῃν ἀναγινώσκω ὅλας τὰς ἐφημερίδας μέχρι τέλους, ἐπανέρχομαι ἐνταῦθα τὴν ἐσπέραν χωρὶς νὰ λάβω πληροφορίαν τινα, καὶ καθημέραν αὐξάνει ἡ ἀνησυχία μου. Λοιπὸν, ἀδελφὴ μου, ἀπεφάσισα νὰ μεταβῶ εἰς Χάβρην· ἐκεῖ βεβαίως θὰ μπόρῶ νὰ μάθω κάτι τι. Ὁ «Ἀτρομῆτος» ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπεβιάσθη ὁ ἀδελφός μου εἶνε πλοῖον ἐμπορικόν, ἀνήκον εἰς ἐφοπλιστὴν τῆς Χάβρης. Ἐσκέρθην λοιπὸν ὅτι τὸ καλλίτερον καὶ ἀσφαλέστερον μέσον τοῦ νὰ πληροφορηθῶ ταχέως εἶνε ν' ἀπευθυνθῶ κατ' εὐθείαν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τῆς «Ἀτρομῆτου.»

Τὸ βλέμμα τῆς νεαρᾶς γυναίκος ἐξεγερθεῖσας ἐξέπεμψε λάμψιν.

— Μάλιστα, μάλιστα, ἀπήντησε μετὰ τινος δυνάμεως ἐν τῇ φωνῇ, πηγαίνετε εἰς Χάβρην, ἀδελφέ μου, καὶ μάθετε τὴν ἀλήθειαν! Ἄ! ἀπὸ δέκα καὶ πέντε ἡμερῶν δὲν ζῶ πλέον, νομίζω ὅτι ἀποθνήσκω! Κάθε ὥρα μοῦ φαίνεται μακρὰ ὡς αἰὼν! Θέλω νὰ μάθω, θέλω νὰ μάθω. . . Πηγαίνετε, πηγαίνετε, ἀδελφέ μου, τρέξατε εἰς Χάβρην. Φερετέ μου τέλος πάντων μίαν εἰδήσιν καλὴν ἢ κακὴν. . . Ἐάν

ὀφείλω ἀκόμη νὰ ἐλπίζω, θὰ ἐλπίζω εὐχαριστοῦσα τὸν Θεόν. . . Ἐάν τὰ πάντα τετέλεστα δι' ἐμὲ, ἐάν δὲν θὰ ἴδω πλέον τὸν ἀγαπητόν μου Παῦλον, μὴ μοῦ κρύψετε. . . ὄχι, μὴ τὸ κρύψετε. Τὸ κτύπημα θὰ ἦνε τρομερὸν, κεραυνοβόλον, θὰ μὲ φονεύσῃ. . . Ἀδιάφορον! Μὴ τρομάξετε, μὴ λειποθυμεῖτε, ἀδελφέ μου. . . Ὁ θάνατος, θὰ μοῦ ἦνε γλυκὺς. Ὁ θάνατος εἶνε ἡ παντοτεινὴ ἀνάπαυσις. Ἐάν δὲν ὑπάρχῃ πλέον ὁ Παῦλός μου, πρέπει ν' ἀποθάνω, διὰ νὰ μπόρῶσιν ἡ ψυχὴ μου νὰ ἐπανεύρῃ τὴν ἰδικὴν του.

Ἐξαντληθεῖσα ὑπὸ τῆς προσπαθείας, τὴν ὁποίαν κατέβαλεν, διὰ νὰ ὀμιλήσῃ, κατέπεσεν ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου.

— Θάρρος, ἀδελφὴ μου, θάρρος! ἀνέκραξεν ὁ βαρόνος, θὰ σᾶς φέρω καμμίαν καλὴν εἰδήσιν.

Ἐστρεφέν αὕτη τοὺς χαύνους ὀφθαλμούς της πρὸς αὐτόν, ἐπὶ δὲ τῶν χειλέων της ἐξικονίσθη ὠχρὸν τι μεϊδίωμα.

— Πόσον θ' ἀπουσιάσητε; εἶπε.

— Τέσσαρας μόνον ἡμέρας.

— Μάλιστα τέσσαρας τὸ πολὺ ἡμέρας, σᾶς τὸ ὑπόσχομαι.

— Λοιπὸν, ὅπως ἀποφύγω τὰς ἐδυνηρὰς σκέψεις μου, ὀφείλω τέσσαρας ἀκόμη ἡμέρας νὰ ἐλπίζω. Βλέπετε, ἀδελφέ μου, πόσον εἶνε μεγάλη ἡ πρὸς σᾶς ἐμπιστοσύνη μου, προσέθετε τείνουσα εἰς τὸν Λέοντα τὴν μικρὰν λευκὴν αὐτῆς χεῖρα.

ξήσει τὰς ὠφελείας τῶν τηλεγραφικῶν ἐταιριῶν Λονδίνου καὶ Ἀμερικῆς.

Εὐχόμεθα αἱ πληροφορίες αὗται περὶ τοῦ πῶς διεξάγεται ἡ τηλεγραφικὴ ὑπηρεσία ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ φέρωσι καρπὸν καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν τηλεγραφικὴν ὑπηρεσίαν.

ΛΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΒΩΛΟΥ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Βῶλος, 30 Μαΐου

Τοῦς πάντας κατέπληξεν ἐνταῦθα τὸ ἀποτέλεσμα τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν, ὅχι διότι δὲν ἀνεμένομεν τὴν ἐκλογὴν τοῦ Καρτάλη, ἀλλὰ διὰ τὴν φοβερὰν πλειοψηφίαν καὶ τὸν φανατισμὸν τῶν ψηφοφόρων. Ὁ δῆμος Βῶλου σύγκειται ἐκ τῆς καθυπὸ πόλεως καὶ 2—3 μικρῶν χωρίων εἰς ἀπόστασιν μιᾶς ὥρας ἀπ' αὐτῆς, ὀνομαζομένων Καλύβια· πάντες οἱ δημόται οἱ ψηφοφόρησαντες ἦσαν περὶ τοὺς 1300. Ἐξ αὐτῶν ὁ Καρτάλης ἔλαβε ψήφους 892, ὁ δὲ Σπυρίδης μόλις 527, τοῦθ' ὅπερ δίδει πλειοψηφίαν 366 ψήφων, πᾶσιμα ἐκ τῶν σπανιωτέρων βεβαίως προκειμένου περὶ ἐκλογῆς μεταξὺ δύο ἀντιπάλων κομμάτων· προσέτι δὲ σημειώσατε ὅτι ἐπέτυχεν ὁλόκληρος ὁ συνδυασμὸς τοῦ κ. Καρτάλη, οἱ παρεδροὶ καὶ οἱ δημοτικοὶ σύμβουλοι, μηδεὶς ἐκ τῶν υποψηφίων τοῦ κ. Σπυρίδου ἐκλεγέντος. Ὁ κύριος λόγος τῆς μετὰ φανατισμοῦ διεξαχθείσης ταύτης ψηφοφορίας εἶνε ὅτι τὰ δύο κόμματα, δικαίως ἢ ἀδίκως, ἐχαρακτηρίσθησαν ὡς τὸ τῶν κοτζαμπασίδων καὶ τὸ τῶν φιλελευθέρων. Πράγματι οἱ περὶ τὸν κ. Σπυρίδην εἶνε οἱ προὔχοντες τοῦ ἰθαγενοῦς στοιχείου, οἱ νοικοκυραῖοι, ἐνῶ ὁ Καρτάλης ἦν τλησθε τὴν δύναμιν του παρὰ τοῦ λαοῦ. Ἡ ἰδέα αὕτη ἐρριζώθη καὶ διεδόθη πανταχοῦ, διὰ τοῦτο ὅχι μόνον ἐδῶ ἐνίκησε τὸ

καρταλικὸν κόμμα, ἀλλὰ καὶ καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Πηλίου, μ' ὅλην τὴν ἐπιρροὴν τῶν ἐναντίον αὐτοῦ τεσσάρων βουλευτῶν, ἡττηθέντων πανταχοῦ ἐν τοῖς υποψηφίοις αὐτῶν δημάρχους. Τοιοῦτοτρόπως ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ νίκη κατὰ μέγα μέρος ἀποδοτέα τῷ Ἰωάννῃ Καρτάλῃ, τῷ μόνῳ βουλευτῇ ἐκ Πηλίου ὅστις ἔμεινε μακρὰν τῆς ομάδος τῶν τεσσάρων καὶ τοῦ ὁποῖου οἱ φίλοι ἐπέτυχον εἰς ὄλους σχεδὸν τοὺς δήμους. Ἐν τῷ δήμῳ Φερρών, τῷ πλησίον ἡμῶν Βελεστίνῳ, ἐπέτυχεν ὁ κ. Γιαννακόπουλος, ἐν Μακρονύτση ὁ υποψήφιος τῶν φιλελευθέρων Κουκουδάκης, ἐν Ὁρμυνίῳ (Πορταριᾷ) ὑπῆρξεν εἰς μόνος υποψήφιος δήμαρχος, ὥστε ἡ πάλῃ συνεκροτήθη περὶ τοὺς παρεδροὺς καὶ το δημοτικὸν συμβούλιον, συγκροτηθέντα αὐτόχρονα ἐκ τοῦ ὀχλοκρατικοῦ στοιχείου· ἐν τῷ δήμῳ Ἰωλκοῦ (ἄνω Βῶλου) ἐξελέγη ὁ κ. Χαδζῆ Βασίλης, νεοφώτιστος Καρταλιστής· ἐν Ζαγοράῃ ἡττήθη ἡ νοικοκυραίων οἰκογένεια τῶν Κασσαβέτιδων, ἧς ὁ υποψήφιος Κασσαβέτης, ὁ ἐπιλεγόμενος Μπαμπᾶς, ἐβδομηκοντούτης γέρον, μ' ὅλην τὴν ἐπιρροὴν καὶ τὰς ἐν τῷ τόπῳ ἀγαθοεργίας τοῦ οἴκου καὶ τῶν συγγενῶν του, δὲν ἠδυνήθη νὰ κατισχύσῃ τοῦ ρεύματος, καὶ τὴν ἀρχὴν κατέλαβεν ὁ κ. Γιαννακόπουλος. Παραλείπω τοὺς ἄλλους δήμους καὶ σὰς ἀναφέρω τοῦτο μόνον διὰ τὸ παράδοξον τοῦ πράγματος :

Ἐν Λαγωνίοις, μ' ὅλην τὴν ἀντίπραξιν τοῦ βουλευτοῦ Κουκουσλῆ, ἐξελέγη δήμαρχος ὁ κ. Κιτιλῆς, ἐκ τοῦ κόμματος τῶν φιλελευθέρων· ἀλλ' ἕνεκα προγενεστέρων ἐρίδων δι' ἄλλους λόγους καὶ ἔργων αὐτοδικίας ἐν τῷ χωρίῳ εἶχε καταδικασθῆ εἰς δήμενον φιλακίσιον ὁ κ. Κιτιλῆς καὶ ἀπέτις τὴν ποινὴν του ἐν Βῶλῳ, ἀκριβῶς δὲ ὅτε ἦλθεν ἡ εἰδήσις τῆς ἐκλογῆς ἦτο ἡ προτελευταία τῆς ἀπολύσεώς του. Ὁ κ. εἰσαγγελεὺς αὐθορμήτως τῷ ἐπρότεινε τότε νὰ τῷ χαρίσῃ τὴν ὑπολειπομένην ἡμέραν, ἀλλ' ἐκεῖνος ἠρνήθη προτιμήσας ν' ἀποτίσῃ μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς τὴν ποινὴν του. Τὴν ἐπιούσαν πλεῖστοι χωρικοὶ, περὶ τοὺς 200, ἦλθον

Ἐβαρὸνος λαβὼν τὴν χεῖρα ἔφερον αὐτὴν ἐπὶ τῶν χεῖλέων του μεθ' ὑποκλίσεως.

— Ἀναχωρεῖτε σήμερον ; ἠρώτησεν ἡ Λουκία.

— Μετὰ μίαν ὥραν. Σὰς λέγω καλὴν ἐντάμωσιν.

— Ἐντὸς ὀλίγου.

— Μὴ λησμονῆτε ἐκεῖ κάτω ὅτι ἡ Λουκία ἀναμένει τὴν ἐπάνοδόν σας ἀνυπομόνως, διὰ νὰ μάθῃ ἐὰν πρέπη νὰ ζήσει ἢ ν' ἀποθάνῃ.

— Οὕτε λεπτόν θὰ χάσω.

Ἡ νεαρὰ γυνὴ ἔκαμε διὰ τῆς χειρὸς καὶ τῆς κεφαλῆς σημεῖον ἀποχαιρετισμοῦ.

Ἐβαρὸνος ἐξῆλθε τοῦ κοιτῶνος.

Διέταξε τὸν ἠνίοχον νὰ ζεύξῃ ἀμέσως ἵππον εἰς τὸ ὄχημα, ἵνα μεταβῇ εἰς Παρισίους. Μετὰ ταῦτα διατάξας νὰ τοῦ φέρωσι τὸ πρόγευμα, ἔφαγε ἐν σπουδῇ, ὡς ἄνθρωπος λίαν βιαζόμενος, ἔπειτα μετέβη εἰς τὸ δωμάτιόν του, ἵνα ἐνδυθῇ ὀδοιπορικὴν ἐνδυμασίαν. Ἔθετο εἰς βύρσινον ρωσικὸν σάκκον, εὐμετακόμιστον, ἀσπρόρρουχα καὶ βεβαιωθεὶς ὅτι ἡ θύρα του ἦτο καλῶς κλειμένη, ὅτι οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ ἴδῃ οὔτε νὰ τὸν ἀκούσῃ, ἤνοιξε παλαιὸν ἔπιπλον, κινήσας μυστικὰ ἀόρατα ἐλατήρια. Οἱ ὀφθαλμοὶ του ἐσπινθηροβόλησαν, τὸ μέτωπόν του ἐφαιδρύνθη.

Ἐπί τινος τῶν θηκίων τοῦ ἐπίπλου ἦσαν ἐπισεσωρευμένα δέματα τραπέζιτικῶν γραμματίων, γραμμάτια χιλίων,

πεντακοσίων, διακοσίων, ἑκατὸν φράγκων, ἐπὶ τοῦ δευτέρου κύλινδρου χρυσοῦ, ἐπὶ τῶν ἄλλων ἦσαν τεθειμένοι ἐν καλῇ τάξει πολυάριθμοι τίτλοι τοῦ Κράτους, μετοχαὶ τῆς Γαλλικῆς Τραπεζῆς, τῆς ἐταιρίας τοῦ Ἀερίοφωτος καὶ ἄλλα διάφορα χρωστώγραφα. Πάντες οὗτοι οἱ διάφοροι τίτλοι ἦσαν εἰς τὸν φέροντα καὶ ἀναπαρίστων πλέον τῶν δύο ἑκατομμυρίων, ὑπολογιζομένου δὲ καὶ τοῦ χρυσοῦ καὶ τῶν τραπεζιτικῶν γραμματίων εἰς ἓν τοῦλάχιστον ἑκατομμύριον, τὰ ἐν τῷ ἐπίπλῳ ἀνήρχοντο εἰς πλεῖονα τῶν τριῶν ἑκατομμυρίων.

Τὸ λοιπὸν τῆς περιουσίας τοῦ μαρκησίου Σαμαράνδ, τρία ὡς ἔγγιστα ἑκατομμύρια εἰς χρωστώγραφα τῷ φέροντι, ἦσαν πάντοτε κατατεθειμένα εἰς τὴν Γαλλικὴν Τράπεζαν.

Τὴν μεγάλην δὲ ταύτην περιουσίαν τοῦ μαρκησίου Σαμαράνδ ἐπωφθαλμία ὁ βαρὸνος Δεσιμαζῆς εἰς τὸν θησαυρὸν τοῦτον, ἐμπιστευθέντα εἰς τὴν εἰλικρινεῖαν καὶ τιμὴν του, ὅστις, τοῦ ἀδελφοῦ του ἀποθανόντος, ἀνῆκεν εἰς τὴν μαρκησίαν, τὸν πλοῦτον, λέγομεν, τοῦτον διενεοῖτο νὰ λάβῃ ὑπὸ τὴν ἀποκλειστικὴν κατοχὴν του.

Ἐμελέτα μετὰ ψυχρότητος τὴν πράξιν τοῦ σφετερισμοῦ ζητῶν ἐν τῇ διανοίᾳ του, προσιτὴν εἰς πᾶσαν κακὴν σκέψιν, τὸ μέσον τοῦ νὰ ἐκπληρώσῃ το κοκούργημα. Ἐστερημένος ἡθικότητος, ὁ ἄθλιος ἠδυνήθη τοσοῦτω καλῶς νὰ ἀποκοιμίσῃ τὴν συνείδησίν του, ὥστε οὐδεμίαν ἐσωτερικὴν φωνὴν τῷ ἐκραυγάζεν : κλέπτα ! (ἀκολουθεῖ).